

Interpellation till Lars Lundqvist (KD) regionråd med särskilt ansvar för hälso- och sjukvård

Slutenvård i barn- och ungdomspsykiatri

SVT rapporterade nyligen utifrån en granskning man gjort av slutenvården inom Barn och ungdomspsykiatri i Västmanland. Granskningen visade att unga patienter spänns fast och bältas i mycket högre utsträckning än i andra regioner. Det är en tvångsåtgärd som bara får användas om det finns risk för att patienten skadar sig själv eller andra. I det här fallet handlar det om ett fåtal patienter som har bältats ett stort antal gånger, flera av dem är flickor med allvarliga ätstörningar som har spänts fast för att sondmatas.

BUP i Västmanland har kritiserats av IVO för brister i dokumentationen kring detta. Patienter som har blivit fastspända vittnar om en skrämmande, kränkande och traumatisk upplevelse som påverkat dem flera år efteråt. Även personal som har arbetat på den aktuella avdelningen är mycket kritiska, de säger sig inte ha fått den utbildning och det stöd de hade behövt för att kunna hantera svåra situationer på ett bättre sätt.

Psykologförbundet vill förbjuda tvångsåtgärder helt när det gäller barn eftersom det kan skada förtroendet mellan barn och behandlare och därmed också försvåra vården. Nu pågår det tydligen ett arbete med att införa nya arbetsmetoder för att skapa en lugnare miljö på den låsta avdelningen. Det ska ge personalen andra verktyg att ta till i svåra situationer, men faktum kvarstår: Förtroendet för barn- och ungdomspsykiatri i Västmanland har skadats och många barn och unga har farit illa av den vård som har bedrivits där.

Eftersom vi i Region Sörmland inte har några egna slutenvårdsplatser inom BUP, utan köper platser av Region Västmanland blir denna granskning ytterst relevant även för oss.

Därför ställer jag följande frågor till regionrådet med särskilt ansvar för hälso- och sjukvård, Lars Lundqvist (KD):

1. Hur följer du upp vården som bedrivs på BUP i Västmanland?
2. Har sörmländska barn och ungdomar drabbats av dessa fastspänningar och bältningar?
3. I så fall, vilken information har getts och vilka möjligheter till samråd om vården har patienter och deras vårdnadshavare haft, innan tvångsåtgärder som fastspänning satts in?
4. Hur säkerställer du i så fall att patienter som har utsatts för detta får psykologiskt stöd?
5. Hur säkerställer du att tvångsåtgärder mot barn som vårdas på BUP endast sker i undantagsfall och att lagstiftningen kring tvångsåtgärder följs?

Camilla Holmgren (S)